

Folkethingets Forhandlinger. (13.)

193. 17. Okt. 1889. 1. Beh. af Finantsloof. f. 1890—91. 194

Den har hidtil faaet en Understøttelse af Ministeriet paa den almindelige Folkehøjskolekonto. Der er nu Tale om, da den skal udvides meget betydelig, at give den en noget forøget Understøttelse, og det forekommer mig at være en aldeles ligegyldig og irrelevant Sag, om denne Understøttelse gives gjennem Kultusministeriet eller gjennem Indenrigsministeriet. Saa længe der ikke er kommen en Lov, som særlig tager sig af disse smaa Landbrugsskoler, er det naturligt og rimeligt, at de Understøttelser, man vil give dem, naar de ere forbundne med Folkehøjskoler, gaa gjennem den almindelige Højskolekonto, saaledes som det hidtil er sket. Naar dernæst det ærede Medlem mente, at det paa en vis Maade vilde være uret mod andre Landbrugsskoler specielt at give denne 5,000 Kr., saa vil jeg virkelig sige, at det Samme kunde have været gjort gjældende for et Par Aar siden, da Aftov fik sine 5,000 Kr.; thi det var akkurat det Samme, som den Gang blev foreslaaet, og som Regjering og Rigsdag vare enige om, fordi man erkjendte, at her var en virkelig Udvidelse, her skulde virkelig stables en større Skole i samme Retning som de andre Folkehøjskoler, og at det derfor var naturligt, at man gav den en større Understøttelse; og i Erkjendelse deraf har jeg ogsaa taget de 5,000 Kr. op igjen i Aar. Men akkurat det Samme er Tilfældet her. Her er ikke Tale om at begunstige den ene bestaaende Skole fremfor de andre, men her er kun Tale om at gøre det muligt at faae en virkelig udvidet Skole paa et bestemt Sted, og det tror jeg er fuldt forsværligt. Tillige skal jeg tillade mig at sige, at det maaste rent praktisk taget ikke vil være rent ufornuftigt, at man, naar man ønsker, at den ene af disse Skoler skal have Noget, saa ogsaa giver den anden Noget. Dette siger jeg ikke for mit eget Vedkommende, men rent praktisk og taktisk taget, hvis man vil have Sagen til at gaa.

Det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 4de Valgkreds (H. Nielsen) anmodede om, at en Betænkning, der i sin Tid er afgiven af en af Ministeriet nedsat Kommission til Undersøgelse af Kirkeforholdene i Midtjylland, maatte blive Rigsdagen meddelt. Det skal der ikke være det Allermindste i Veien for; naar det ønskes, skal den staa ganske til Finantsudvalgets Tjeneste.

Seg har endnu kun en rent personlig Bemærkning at gjøre til det ærede Medlem fra Esbjerg (Bluhme). Det ærede Medlem omtalte efter Referat i Blade, hvad jeg havde omtalt paa et Møde i Aalborg. Hvis det interesserer det ærede Medlem og Andre her i Salen at se, hvad jeg virkelig har sagt, saa kan man efterse, hvad jeg i Sior udtalte ved anden Behandling af Hjælpeafsaelsen her i Salen. Hvad jeg i Slutningen af mit Foredrag udtalte, akkurat det Samme, ganske vist betydelig mere udførligt, men i Virkeligheden akkurat det Samme, udtalte jeg ogsaa ovre i Aalborg.

Scharling: Seg beklager, at jeg ved Embedsforretninger var forhindret fra at være tilstede strax ved Mødets Begyndelse i Dag og derfor ikke hørte en Del af de Bemærkninger, den ærede første Taler, det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (P. Holm) rettede til mig. Der ligger allerede heri nogen Grund for mig til ikke at gaa dybere ind paa at bevare disse Udtalelser, da der altid er noget Mislykt i at ville imødegaa et Foredrag, som man ikke har hørt i sin fulde Helhed. Men der er ogsaa en anden Omstændighed, som fører i samme Retning, og det er, at det vist vilde føre noget fjernt fra den foreliggende Gjenstand, Finantslovens Behandling, at komme ind paa en Bevarelse af flere af de Punkter, som han berørte. Særlig naar jeg nu paa et saa sent Tidspunkt af Dagen har faaet Ordet, maa jeg se at fatte mig i større Korthed, end det i saa Fald vilde være muligt. Naar jeg derfor kun særlig vil berøre eet Punkt af, hvad han udtalte, maa jeg tage en bestemt Forvaring mod, at der i min Undladen af at gaa ind paa de andre Punkter skulde ligge nogen Erkjendelse fra min Side af, at jeg ikke har Noget at bemærke dertil.

Det, jeg blot kortelig vil berøre, er det ærede Medlems Citat af mine Udtalelser om Statens Stilling som Industriivende, thi hans Gjengivelse af mine Udtalelser var ikke fuldstændig korrekt. Seg udtalte, som det vil ses af Tidenden, at jeg tror, at man er inde paa en gal Vej, naar man vil lade Staten optræde mere og mere som Industriivende i større Stil og det ikke blot paa Omraader, hvor det er fuldt naturligt,